

Hvad vil det sige: Et Ministerium kan behandle Folkethinget, som det vil; naar det ikke kan faae Bengene, tager det dem selv gjennem provisoriske Finantslove; saa faar det Tingene til at glide, og naar det ikke kan faae sin Billie opfyldt paa de forskjellige Punkter, saa opløser det atter og atter, og saa kommer det atter og siger: Hvis Folkethinget ikke hører sig for vor Politik, saa faae I ikke Fred fra denne Plads. Folkets Repræsentanter skulle altsaa overfor denne Stilling og trods de gjentagne Hverv, vi netop have faaet i denne Politik — ikke udenfor denne Politik, som det ærede Medlem sagde — foretrække at arbeide aldeles uden Haab, thi der er jo ikke noget Medlem eller noget andet Menneſte, som venter, at der skal komme noget Udbytte ud af et eneste Lovforslag af Betydning under dette Ministerium. Vi skulle altsaa atter af Frygt for Ministeriet gaa til at opføre det Skueſpil, at lade, som om vi fik travlt, uagtet at vi alle ere enige om, at det ikke er Andet end Skin og Bedrag Altsammen, som der ikke kommer Noget ud af. Jeg vil sige, at, dersom man nu vilde faae det til at se ud, som om mange Medlemmer havde travlt med at holde Møde om Dette eller Hint, medens dog intet Menneſte venter, at der til Foraaret skal kunne komme Noget ud deraf, saa vilde jeg kalde dette for Komædiſpil. Naar man ikke arbeider med Haab, saa arbeider man uſandt, og naar man ikke har Tro til et Arbeide, skal man lade det ligge. Jeg siger derfor, at dette vilde være et Komædiſpil, som ikke var Folkethinget værdigt, men derimod er det Folkethinget værdigt at sige, og det endda langt stærkere, end vi her have sagt det: Hans Majestæts Miniſtre kunne ikke regjere uden Folkethinget; de kunne ikke føre Nogetſomhelst frem af Betydning uden Folkethinget. Hele den Være, som er blevet opstillet i den nuværende Førſteminiſters Tid, er falſk. Lad derfor Ministeriet fortsætte med tomme Hænder indtil videre, saa faae vi at se, hvorledes det gaar med de Interesſer, som det skal varetage. Fædrelandet er beskyttet, thi i samme Grad som man værger sig imod et overfor Forfatningen ſaaledes ſtillet Ministerium som dette, i samme Grad værger man Friheden, Folkets Ret og Samfundets Interesſer. At Noget trædes ned, hvor der er Krig, ja selv hvor der er Vaabenſtilstand, og at ogsaa Ens egen Hænde bliver nedtraadt, er en Selvfølge, men dette er dog ikke den værste Følge deraf. Det Værste er, hvad der kommer bag efter. Det ærede Medlem vil altsaa gjerne have, at vi skulle arbeide, og jeg siger da — jeg taler her kun paa

mine egne og ikke paa Flertallets Vegne —: Vær ſaa god, arbeid paa alle Forſlagene og lad som om I have ſaa travlt for Conſeilspræſidenten, fordi han har ſagt: Naar I ikke høre Eder, ſaa er der ikke Tale om nogen Forandring. Jeg ſiger: Arbeid Allesammen, ſkjøndt der ikke er noget Menneſte i hele Landet, som tror, at der vil komme Noget ud deraf. Jeg vil imidlertid ikke gaae med dertil. Lad os ſaa hellere ſe Tiden an og lad Hans Majestæts Miniſtre ſtaa ſaaledes, ſom de i Virkeligheden ſtaa, nemlig ſaaledes, at hvad de maatte gjerne ville redde, det kunne de ikke redde, og hvad de kunne redde, det ville de ikke redde. Lad dette Ministerium da ſtaa ſom et Billede paa vort Regimente her i Danmark, og derſom det kan forſynte eller fornøje Nogen, det være ſig nu i hvilkenſomhelſt Samfundsklaſſe, ſaa ſtal jeg ikke have Noget derimod, thi denne Beiſtulle vi igjennem. Dette Ministerium ſkal løbe Linen ud. Naar det om kortere eller længere Tid er færdigt, ſaa ſtal dette Ministerium ſtaa ſom et afſtrækkende Exempel paa, hvorledes et Ministerium ikke ſtal være, og da vilde de Aaringer, som vi have gjenlevet, ikke være gjenlevede forgjæves. Derſom det ærede Medlem vilde garantere for, at Ministeriet — thi hans øvrige Venner vilde vel neppe følge ham — vilde følge ham til ſaadanne Lovforslag, som havde nogen virkelig Betydning, og ſom kunde ſiges at være Fremſkridt, ſaa ſkulde jeg ikke have Noget derimod; men det kan han ikke garantere for, thi vi vide jo Allesammen meget godt, at overfor dette Ministerium kan man ingen Beiſtulle komme med et Lovforslag af nogen Betydning. Der bliver altsaa ikke Andet tilbage end et Sinarbeide, thi vi have jo Alle Overbeviſningen om, at Alt, hvad dette Ministerium rører ved, ſom har nogen Betydning, viſner for det.

Klein: Det synes mig, at det er noget ubilligt af det ærede Medlem, at han ligesom vil have, at jeg skal garantere for Noget, jeg, som nylig har udtalt, at jeg med en vis Sorg følte, at det ikke var ganske uſandt, hvad det ærede Medlem fra Middeſart (Monrad) udtalte om en aflægs Politiker. Jeg kan altsaa ikke garantere for Noget; men hvad jeg derimod kan gjøre, det er ved denne ligesom ved andre Leiligheder, naar jeg dertil føler Opfordring, at udtale min Anſkuelse om Tingene, uden at ſe til Høre eller Benſtre, ſaaledes ſom jeg nu, efter min Overbeviſning, anſer det for rigtig. Dette har jeg gjort nu ved denne Leilighed overfor det ærede Medlem og dem, som følge ham, og jeg har kun een Ting at ſøje til,